Kvinnor
Svenska kyrkan
Härnösands stift

Maj 2025

www.fotoakuten.se

Kalkbladet

I förändringens tid

”Underbara är dina verk, kärlekens Gud, underbart har du skapat oss. Av din kärlek lever vi. Dig vill vi prisa för livet som oupphörligt förnyas”, så lyder den lovprisning som finns i vigselritualet. Våren är förändringens tid, när jorden förnyas med nya löv och växter. Ibland kan förändringar gå snabbt också för oss människor, och så för mig denna vår. Det börjar med en dröm, en längtan, en tanke som börjar formas av att det är dags att söka något nytt. Ser en annons, en tjänst, nya arbetsuppgifter som skulle passa. Får ta emot en chatt, ett samtal, ett möte som säger att de önskar att jag kommer och att det finns något gott att komma till.

Ingen såg det komma

Det blir många tankar, långa funderingar och ett beslut som måste fattas för att fötterna säger åt mig att gå och kroppen längtar efter en mer upprätt hållning. Som att kroppen säger ja, innan hjärnan riktigt har förstått. Allt har gått på nio veckor, från längtan till anställnings-bevis och alla är förvånade för ingen såg det komma, inte ens jag. Inte vet jag om verkligheten kommer att fånga drömmen och längtan, men det får komma det som kommer. Nu är fötterna på väg på nya vägar, lungorna andas friskt, ryggraden sträcker på sig för att blicka bättre framåt. Jag ser att livet förnyas med nya blommor längs vägen, för Gud har redan gått den och satt ut frön som ska gro för mig på min väg.

Så får vi möta våren och sommaren som klär vår jord så vackert och som förnyar den med nya blommor varje år längs vår väg.

Guds välsignelse!

Catharina Larsson

www.fotoakuten.se

Fortsätt följa Marianne Wasend, en av våra medlemmar i stiftsföreningen, som under rubriken Mariannes Läslusta *bjuder oss på intressant läsinspiration utifrån sin egen läslusta!*

Mariannes Läslusta

Att bli vän med en nötväcka

I en tidning som en god vän givit mig läser jag en recension av Björn von Rosens bok *”Samtal med en nötväcka”* som det vackraste som nånsin skrivits om naturen.

Björn von Rosen f. 1905-1989 var författare och konstnär.
Boken utkom 1966 och med en nyutgåva 2024.

Det är underbar stillsam läsning att få följa von Rosens naturskildring när han med enastående närvaro och en väldig portion tålamod förmår en nötväcka att övervinna sin skygghet. Med oavbruten tålmodighet har han fått fågeln att mer och mer närma sig och så småningom flyga i hand och förse sig med smulor eller nötter. Förtroliga stunder skapades dem emellan i tio års tid. I boken skildrar von Rosen även andra småfåglar som besöker hans fågelbord/matställe.

Vid mitt eget fågelbord har en nötväcka under perioder flera gånger dagligen hämtat frön och nötter.

Sträckt ut handen har jag dock inte gjort ännu……..

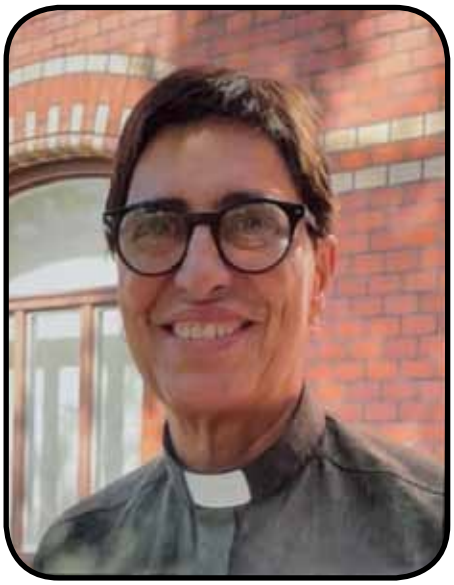
Marianne Wasend

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2025

Avgiften på 100 kr betalas
antingen via bg 422-3699 eller
via Swish, nummer 1236918593.

Vad är diakoni idag?

Vi inledde årets årsmöte den 22 februari 2025 med att träffa diakon *Anna Lönneborg*, Berit Selling välkomnade henne med igenkännandets glädje, de båda vigdes samtidigt till diakoner i Härnösands domkyrka 1980.

Anna presenterade diakonin i Sundsvalls församling med bas i Kyrkans Hus vid GA-kyrkan, som församlingen köpte och flyttade in i 2006. Kyrkans Hus byggdes som flickskola i Sundsvall. *https://sv.wikipedia.org/wiki/Sundsvalls_l%C3%A4roverk_f%C3%B6r_flickor.*

Diakonin har förändrats. Fortfarande är diakonin den utsträckta handen till nödställda men verksamheten har blivit mer utåtriktad i samhället.

Diakonen bär krage, grön skjorta i arbetet och brosch med korset och en duva med en olivkvist i näbben.

En omfattande verksamhet

I Sundsvalls församling finns fyra diakoner och tre diakoniassistenter. På onsdagar har diakonin en hjälpmottagning (45-60 deltagare) som får matlådor och bröd i det diakonala caféet Rut.

Diakonin verkar i högmässa, hembesök, konfirmationsgrupper, gruppverksamhet, sjukhuskyrkan, födelsedagsfirande av 100-åringar, ekonomiskt stöd till enskilda ur fonder/kollekter/insamlingar, caféverksamhet och arbetsträning enligt MARY-metoden.

Diakonerna deltar i församlingens volontärarbete och Studenthälsan. Anna är också polisdiakon samt deltar i skolornas krisgrupper, före-

ningsverksamhet, suicidpreventiv verksamhet för unga och strategiskt samverkansarbete med kommunen.

Anna avslutar sin information med en önskan för sitt arbete i diakonin i församlingen, att *”varje dag betyder en möjlighet att göra skillnad för en annan människa”.*

Marianne Staaf Gälldin

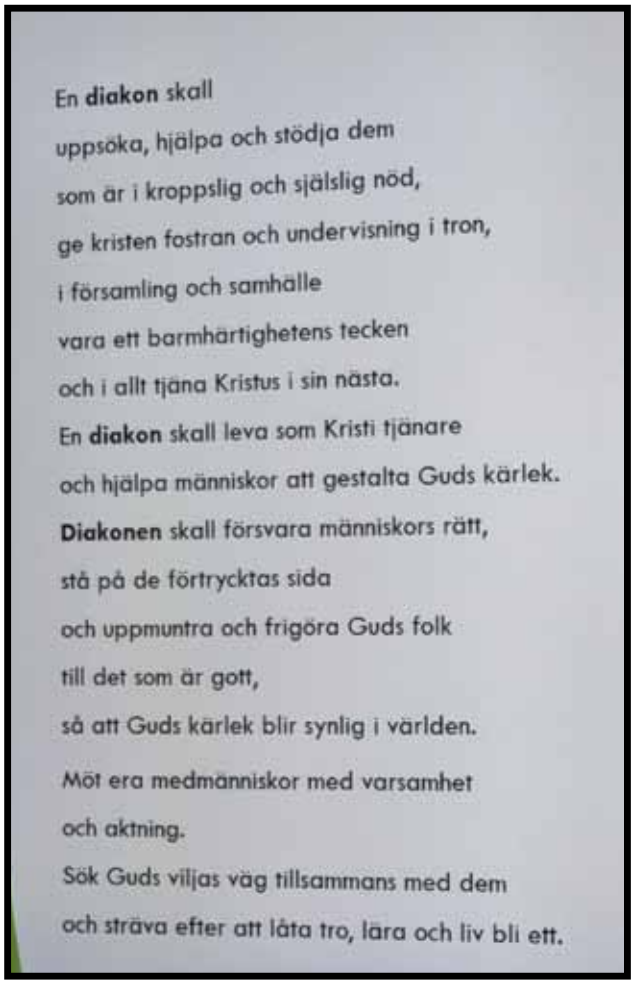
Diakoni (Wikipedia)

Diakoni är ett från början grekiskt ord som betyder "tjänst" och används främst som begrepp inom den kristna kyrkan. Diakonerna har sitt ursprung i den allra tidigaste fornkyrkan 30-300 e Kr då de första kristna upptäckte att någon inom organisationen måste ta ansvaret för matdistributionen, ekonomin, insamlingarna och omsorgen om de äldre, de sjuka, änkorna och de faderlösa.

Sveriges kristna råd formulerar (2014) sin diakonibeskrivning som följer: ”*Diakoni är medmänsklig omsorg, grundad i Kristi kärlek, uttryckt i kyrkans liv, och vill genom barmhärtighet och solidaritet möta människor i utsatta livssituationer.*"

I Svenska kyrkan finns det idag 1100 diakoner. En diakon har oftast högskoleexamen inom socialt arbete, vård och omsorg, teologi eller pedagogik. Därefter vidareutbildar man sig till diakon.

Vigningslöften

En **diakon** skall
uppsöka, hjälpa och stödja dem
som är i kroppslig och själslig nöd,
ge kristen fostran och undervisning i tron,
i församling och samhälle
vara ett barmhärtighetens tecken
och i allt tjäna Kristus i sin nästa.
En **diakon** skall leva som Kristi tjänare
och hjälpa människor att gestalta Guds kärlek.
Diakonen skall försvara människors rätt,
stå på de förtrycktas sida
och uppmuntra och frigöra Guds folk
till det som är gott,
så att Guds kärlek blir synlig i världen.
Möt era medmänniskor med varsamhet
och aktning.
Sök Guds viljas väg tillsammans med dem
och sträva efter att låta tro, lära och liv bli ett.

Café Rut, ett diakonalt café som arbetar med MARY-metoden

I Kyrkans hus i Sundsvall finns ett diakonalt café, Café Rut, som bygger på omtanke och givande. Varje besök bidrar till att caféet som mötesplats kan leva och stöder ekonomiskt arbetet för behövande i Sundsvalls församling.

Foto: Magnus Aronson

Caféverksamheten

Caféet serverar lunch och fika precis som ett vanligt café men sen skiljer sig caféet ifrån mängden. Det främsta syftet med Café Rut är att erbjuda arbetspraktik för den som vill närma sig arbetslivet i egen takt och att få en stabil plattform att stå på.

Personalen och praktikanterna i Café Rut lagar all mat och bakar allt bröd och fikabröd själva. Personalen och praktikanter har ett hållbart miljöperspektiv i arbetsmetoder, svinnhantering och val av produkter. Förutom serveringen i caféet så förser caféet även församlingsverksamheten med fikabröd och mat. För besökare i någon av församlingens dagträffar, retreater, sopplunchar och andra mötestillfällen är chansen stor att de får äta något gott som caféet har tillrett.

Gästerna som besöker caféet bidrar till en hållbar, social och mänsklig hjälp till behövande Sundsvallsbor. I stället för en prislista så har caféet en rekommenderad gåvoidé för mat eller fika. Det är valfritt att

ge mer än den rekommenderade summan – alla gåvor café Rut får in går oavkortat till församlingens diakonala verksamhet. Mat som är kvar efter dagens servering förpackas i matlådor och skänks vidare på besökstiden på onsdagar. På så sätt minskas matsvinnet samtidigt som det bidrar till att fler Sundsvallsbor kan äta sig mätta.

Praktik och arbetsträning

Varje praktikant får en individuellt utformad praktikperiod i en café- och restaurangliknande miljö, där det ges möjlighet att träna på just det egna behovet för att komma vidare i arbetslivet och hitta verktyg för att få en fungerande vardag. Praktikanterna arbetstränar i Café Rut i åtta månader och har uppföljningsmöte ungefär var 6.e vecka. Tillsammans med handledare och handläggare från sändande part så går man igenom den individanpassade planen och ser hur deltagaren ligger till, om hen är redo att gå upp i tid, redo att pröva andra uppgifter, mående m.m. All cafépersonal är utbildade handledare utifrån MARY-metoden.

Foto: Stefan Jonasson

MARY-metoden

Meningsfullhet, **A**rbetsgemenskap, **R**ehabilitering, **Y**rkesstolthet
Marymetoden har tagits fram för att stötta människor som står utanför arbetsmarknaden att komma vidare i sitt liv och finna en långsiktig lösning på sin försörjning.

Marymetoden är en bemötandemetod som tagits fram inom Svenska kyrkan. Den bygger på en kristen människosyn och på mångårig erfarenhet av att stötta människor som står långt från arbetsmarknaden. Svenska kyrkans arbete med praktik och arbetsträning är en del av församlingens diakoni.

Varje människa är viktig och värdefull, med kapacitet och förmågor som kan komma andra till nytta. Med Marymetoden vill Svenska

kyrkan bidra till att stärka människor till egenmakt och delaktighet i samhället oavsett utsikterna till fast anställning på den öppna arbetsmarknaden. Mary baseras på väletablerad kunskap och ansluter sig till Socialstyrelsens definition på evidensbaserad praktik.

Det finns både introduktionsutbildning, handledarutbildning och utbildning för verksamhetsansvariga i Mary-metoden. Läs mer och se film om metoden *https://www.svenskakyrkan.se/mary/metoden*

Hjälpverksamheten

Alla gåvor som kommer in till Café Rut omvandlas till hjälp till behövande. Förutom caféets egna mat så skänks det från olika lokala restauranger och företag som vill hjälpa till att hjälpa. Till exempel delas kaffe, smörgåsar, matlådor och bröd ut en gång i veckan till människor i utsatta livssituationer. Samma målgrupp erbjuds också samtal och hjälp till självhjälp. Detta sker på diakonernas öppna besökstid på onsdagar kl 9–11 i caféet.

Vem var Rut i Bibeln?

Ruts bok är en skrift i judendomens Ketuvim och kristendomens Gamla testamente, som handlar om änkan Rut från Moab. Boken beskriver hur Gud genom Rut förbereder Kung Davids födelse. Genom hela Ruts bok löper en röd tråd som vill visa på att Gud alltid har en dold avsikt med det som sker. Genom sin tro blir Rut en djupt betydelsefull kvinna i Israels historia, i nivå med Lea och Rakel, som byggde upp de tolv stammarna, och som Tamar, som byggde upp Juda släktlinje (4:11–12).

Folket i staden kände till Rut. De hade sett hennes flit med att samla ihop säd åt sig själv och sin svärmor Noomi. De hade sett hennes tjänande och hennes vänlighet som gick långt utöver vad någon hade kunnat kräva. Och de hade sett att hon uppförde sig med värdighet och ”inte [sprang] efter unga män” (Rut 3:10).

Texten är utformad utifrån en beskrivning på Sundsvalls församlings hemsida.

Text: *Marianne Staaf Gälldin*

Glöm inte att meddela ev. adressändring till
marianne.staaf.galldin@hotmail.com

Diakonicentrum i Örnsköldsvik

Diakonicentrum i Örnsköldsvik invigdes i mars i år i en lokal som tidigare varit restaurang. Det började i källaren i Örnsköldsviks församlingshem 2014 när romerna kom till Örnsköldsvik och kommunens medarbetare såg ett mer synligt och tydligt behov när de mötte människor i social och ekonomisk utsatthet.
Under rubriken Resurscentrum har man öppet tisdagar och torsdagar, och vill erbjuda en varm och välkomnande miljö dit du kan komma för samvaro, samtal, möjlighet att tvätta och duscha och få hjälp och stöd i kontakt med myndigheter. Alla är välkomna, men särskilt de som är ensamma, hemlösa eller på annat sätt befinner sig i en utsatt situation. Man ser att det kommer allt fler från olika samhällsgrupper.

En växande verksamhet

Varje vecka har man också matkasseutdelning och det är 150 hushåll som hämtar en matkasse. För att få ta del av detta måste man vara folkbokförd i Örnsköldsviks kommun. Det är några affärer, bland annat två av våra stora mataffärer, ett bageri och en delikatessaffär som ger varor där utgångsdatumet närmar sig och så använder man insamlade medel för att köpa in basvaror. Verksamheten växer ständigt och det är en jämn fördelning mellan kvinnor och män, även om det oftast är kvinnorna som hämtar matkasse till familjen.

Det är två diakoner, Ingemar Johansson och Anna-Lena Wahlberg, som särskilt jobbar med *Diakonicentrum* och *Resurscentrum*. Enkelt kan man säga att Diakonicentrum är platsen och Resurscentrum är verksamheten. De har hjälp av flera andra diakoner och volontärer.

Diakonicentrum är ett bra exempel på en konkret diakoni i ett samhälle där många får det allt svårare att klara sig och där ensamheten breder ut sig, och man är beroende av insamlade medel för att kunna fortsätta verksamheten.

Text och foto: *Catharina Larsson*

Bokcirkeln i Härnösand

5 april 2025

Vi sätter oss runt mitt lilla bord, i vardagsrummet. Jag tänder ett ljus, sätter det mitt på bordet och vi startar vår ”runda”, som vi alltid gör. Var och en i gruppen har då möjlighet att berätta lite om sig själv och vad som hänt i våra liv, sedan vi sist sågs. Det kan handla om hälsa, glädje, svårigheter eller problemlösning. En hembakad kaka skickas runt till kaffet/téet.
Det är en öppen och varm stämning i gruppen, med respekt för var och ens integritet. Humoristiska infall dyker upp, och vår runda avslutas med att var och en öppnar sin bok: **”Grundglädjen”** *av Martin Lönnebo. Den innehåller: ”Texter om liv, tro och hopp”.*

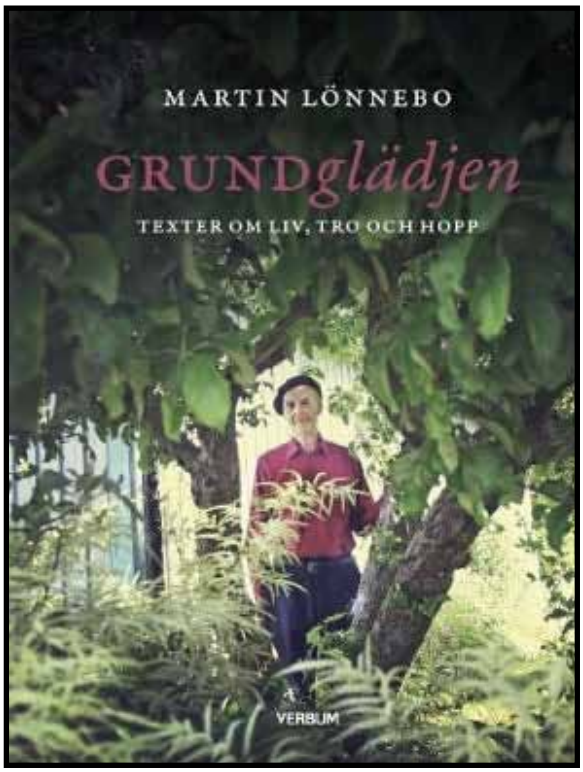
”GLÄDJEN är ett bekymmer”

I kapitlet skriver han att han hört många predikningar om glädje, men att flertalet har gjort honom mer eller mindre sorgsen. Munnen kan tala om lycka medan ögonen vittnar om sorg och smärta. Han beskriver vissa *”julgudstjänster*” med svårt månghandikappade barn, och uttrycker klokt och ödmjukt: *”När något barn begravdes kunde en försynt kärleksfull sorgglädje blanda sig med tårarna.”*

”Glädjen är ett av Gudsattributen, den är den heliga Andes andra frukt. Glädje är människans innersta längtan”, säger Martin, som lite längre fram i texten sätter Kärleken först och Friden som den tredje av Andens frukter. Han tycker att det skrattas allt mindre i Sverige och det gör oss fattigare. Han utbrister ”Leendet är viktigare än börsen”. ”Jag tror på blommornas och trädens glädje.” Något som vi troligen alla kan hålla med om när vi tänker tillbaka på våra upplevelser av naturens skönhet vid särskilda tillfällen. Vi kan uppleva naturen som en källa till hälsa och glädje, speciellt kanske när vi drabbats av sorg och smärta. Han talar om skapelsen: ”mellan Ljus och Vatten föds Liv. Du är en stickling från Livets träd” säger han, och uppmanar oss att be om att bli ett träd som bär frukt, och även be om Andens sjunde gåva Trofasthet.

Han går sedan över till att tala om VISHETEN som säger: ”Din uppgift på jorden är gemenskap i harmoni: Mellan Ljus och vatten. Mellan kropp och själ. Mellan kritiskt tänkande och hjärtats hängivenhet. Livets enhet ska rädda oss. Här har grundglädjen sitt hem, du vandrar mot större vishet”.

Små spår I VARDAGEN.

Att jorden är en jämmerdal, som de gamla sade, det förnekar han inte, men framhåller att i den dalen ”finns det gott om källor som ger glädje”. Vi ska inte gå förbi en enda utan att smaka på dess vatten, för om vi ”dricker ur glädjens källor så kan ett mirakel inträffa; du förvandlas själv till en källa, ty glädje ger glädje”. Och motsatsen, att bara klaga och gråta skapar ytterligare jämmer och elände till våra medmänniskor.

Sedan beskriver han hur han utvecklar en text om analogia entis, de två vackraste ord som han känner. Det grekiska ordet analogia betyder överensstämmelse, likhet. Det latinska entis ”betyder Varat eller Verkligheten” vilket är det största näst Gud, skriver Martin. ”Tillsammans betyder de Varandets analogi”. Han menar att ”Analogia entis betyder att det finns spår av Gud överallt……Det finns små tecken, hemliga meddelanden som den som ser med kärlek på människor och ting kan läsa”. Han förtydligar att Gud kommunicerar med oss genom hela universum, livet och döden. Något som vi har svårt att tyda men som vi ändå anar, särskilt i tystnaden, i naturen, på fjället eller i öknen.

SÖRJANDE till tröst

När Martin under hösten sätter ner blomlökarna som ska blomma och glädja familjen nästa vår, filosoferar han över formen på lökarna, som ”ser ut som gyllene kupoler på gamla tempel” och kommer vidare till det mänskligt kroppsliga via änglatanken, som man talade om i gammal tid. ”Och man trodde och hoppades att människan var ett litet tempel ämnat för någon ledig plats i himmelriket. Jesus själv liknade sin kropp vid ett tempel”. Även Paulus, säger Martin, skrev i breven till sina läsare: ”Tänk på att ni är tempel”. Han visar på likheten mellan löken som ”under sitt glänsande skal döljer sin blomning” så döljer människan ”i tron inom sig evigheten, ett Guds tempel där anden bor”.

Text: *Gunnel Oldenmark*

Tro och ritualer

En solig dag i april var vi ett trettiotal personer som kom till biskopsgården för att ta del av ett föredrag av vår biskop Teresia Derlén med tema kvinnors tro och ritualer.
Det har alltid funnits en folkreligiositet parallellt med den dogmatiska. De folkreligiösa uppfattningarna är inte lika kända eftersom de inte ansågs så grundläggande så att de har blivit nedskrivna. De hade stöd i målningar på kyrkornas väggar och i sidoaltare och skulpturer. Kyrkogångsriten är ett exempel på folkreligiositet.

Biskop Teresia

Mariaaltare vanligt som sidoaltare

Kyrkorna var rika på målningar och skulpturer fram till reformationen. I 1600-talets upplysningsideal ansågs det vara påligt. Det blev vanligt i de reformerade länderna att skulpturerna togs bort och väggarna målades så vi fick rena vita väggar i kyrkorna. Men i Sverige inte så vitt och avskalat som i många andra protestantiska europeiska länder. En bidragande orsak till det kan ha varit att Sverige var relativt rikt och välmående på 1600-talet. Det var ett välstånd som hade råd med bilder. Det hände till och med att man köpte in dyra bilder från Tyskland utan protester från den reformerade kyrkan.

Mariaaltare var vanliga i form av sidoaltare. De fick ofta vara kvar. Det var altare som fortsatte att ha en viktig ställning. Placeringen var på vänstra sidan i kyrkan, kvinnosidan.

Teresia påminde oss om att havandeskap och förlossning innebar och fortfarande innebär speciell sårbarhet för många kvinnor. Det var dödligt och kanske upplevde man en särskild anknytning till Maria som hade erfarenhet av graviditet och födande.

Kyrkogångsriten hade troligen modell efter att Maria 40 dagar efter Jesu födelse kom till templet där hon blev positivt mottagen och välsignad. Den relativt nyblivna mamman kom till kyrkan för en ceremoni av tacksägelse. Ofta kom hon i sällskap av flera kvinnor och formen kunde vara en procession. Därvid kunde kvinnan också via reningsriter åter träda in i församlingens gemenskap.

Kvinnorna uppskattade sederna

Reningsriterna var inget påhitt av män. Det var kvinnorna som uppskattade och höll fast vid de sederna. Graviditeten sågs som en tid med ökad känslighet och sårbarhet. Vissa kvinnor kunde i tillfällig skörhet komma i inflytande av varulv. Kyrkogångsriten kunde därmed ses som en passionsrit i ens liv från en period av minskad kontroll till att åter träda in i den gamla gemenskapen. Sårbarheten var över.

I samband med Kyrkogångsriten var det vanligt att kvinnan kom med offer till Maria eller kyrkan. Offret skulle vara något som kvinnan hade producerat själv. Karaktären på offren visar sig i olika namn på Mariaaltare. Det finns 5 olika namn t ex kakaltare, ostaltare, brödaltare.

År 1720 kom män i stat och kyrka i Sverige på att det var lämpligt att i lag begränsa mängden offer. Det blev inte omtyckt av kvinnorna. De fortsatte med sina offer. Ett annat exempel var från en kyrka i Danmark. Där var det sed att kvinnan/kvinnorna gick i procession genom kyrkan. Så blev det bestämt att processionen skulle slopas. Men kvinnorna behöll seden med procession ändå! En reflektion bland åhörarna var att kvinnorna avstod inte från sin chans att få synas i kyrkan.

Ett nutida exempel på folklig religiositet är att vi tänder ljus på gravarna till Allhelgonahelgen.

Text och foto*: Sara Andersson*

En fyrstegsraket för klimatet

Då har vi avfyrat startraketen från sin ramp i Brunflo kyrka, symboliskt på ett lågt brunt bord med hjälp av civilingenjören och dansaren Cecilia Hagberg, Frösön, som gjorde en kortversion av sitt dansedutainment till en inspelning av Lalehs sång ”En stund på jorden” i samband med mässan den 30 mars.

Under 2024 tog vi upp frågan i arbetslaget om de snabba klimatförändringar som drar över jordklotet i allt snabbare takt enligt forskarna, och även genom vårt land. Det oroar oss, men är det möjligt, att som enskilda och tillsammans som kyrka, göra något? Är vi rent av skyldiga att agera? I så fall vad? Bygga jordkällare, ordna klädbytardagar, cykla till jobbet, se över våra inköp, resor, energisystem och uppvärmningskostnader. Javisst, men en bärande tanke med detta upplägg är en önskan att förankra det vi gör i en insikt som kommer djupt inifrån och som inte blåser förbi och sedan har vi glömt alltihop.

Startade i Brunflo med en mässa

Den frågan tänkte vi begrunda under fyra helger 2025. Vi fick möjlighet att söka medel från Härnösands stift och började skissa på ett upplägg som, skulle det visa sig, fick olika ingångsvinklar/utgångspunkter: *fysisk rörelse, retreat, samtal, musik och körsång*.

Vi började med mässan i Brunflo söndagen den 30 mars, men fick tyvärr skjuta på heldagen som var planerad (med bland annat workshop i formen Open Space) på grund av för få anmälningar – trots massiv reklam via hemsida, lokalpress, Kyrkans tidning och foldrar i församlingarna.

”Omställningsrörelse” var rubrik detta tillfälle. Vi återkommer till detta forum och landar raketen i Brunflo i november, i slutet av kyrkoåret och jobbar då fram en handlingsplan.

Retreat och samtal följer

Helgen 31 maj-1 juni kommer författaren och teologen Peter Halldorf, Linköping, och leder en retreat med temat *”Genom tid och rum”*. Då håller vi till i Mariagården och kyrkan i Marieby församling och riktar in oss på förankringen inåt genom föreläsningar, tid i tystnad och följer tidegärdens rytm.

Nästa möte,12-13 juli samlas vi i Näs församlingshem där Kåre Olsson leder samtalet där vi ställer frågan*”Klimatet – angår det kyrkan”*? Kåre startade och ledde under många år en kurs i Skattungbyn i Dalarna som nu går under namnet *”Ekologisk odling och hållbar livsföring”*. Det blir också ett sångpass tillsammans med Ellen Sundberg, som sedan konserterar i kyrkan på lördagskvällen.

Helg fyra blir en körhelg

Tacksägelsehelgen,11-12 oktober, bjuder vi in våra körsångare, aktiva som presumtiva, till en körhelg i Lockne kyrka och sockenstuga. Hans Nybergs mässa *”Mellan himmel och jord”* står i centrum.
Tredje årgångens texter denna söndag innehåller egentligen allt det vi velat fokusera på för att rusta oss för handling i en värld av förändring: *rörelse utåt och inåt, samtal, reflektion, jubel och sång!* (Salomos vishet 7:15-22, Kol 3:16-17, Luk 19:37-40, Psalt 65:9-14).

Du som vill veta mer, delta eller kanske söker inspiration för egen aktion, besök hemsidan: *svenskakyrkan.se/sydostra-jamtlands-pastorat/nyheter ”En fyrstegsraket för klimatetet”*
Där hittar du också anmälningsformulär för respektive helg när avfyrning närmar sig!

Dopfunt i Brunflo kyrka

Lena Severin
063-14 03 76, kantor i Näs församling, Sydöstra Jämtlands pastorat, drivande i detta som en del av arbetslaget i Brunflo-Lockne-Marieby och Näs församlingar.

Medlemsmöte måndagen den 26 maj

Kära medlemmar!

När detta Kalkblad landar i din brevlåda ska du redan ha fått en kallelse via mail till
medlemsmöte via Zoom måndagen den 26 maj 2025 kl. 18.30.

Där och då börjar vi ett samtal om hur vi som förening ska verka i framtiden. Vad är roligt med föreningen? Vilka aktiviteter ska vi ha? Vad vill vi med vår förening?

Jag är övertygad om att vi behövs mer än någonsin i den tid vi lever nu. Låt kreativitet och uthållighet hjälpa oss i detta arbete!

Väl mött den 26 maj!

Berit Larsson
Ordförande

Tel: 070-230 95 57

www.fotoakuten.se

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift
Styrelsen:
Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66
Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57
Mery Sauni, Härnösand, tel. 070 - 389 53 90
Berit Selling, Härnösand, tel. 070-385 73 02
Catharina Larsson, Örnsköldsvik, tel. 070 -231 29 24

Facebook-gruppen

På Facebook finns en grupp för medlemmar i Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift. Där kan alla lägga in information och läsa om aktuella händelser. Kom med du också!